

शम्भरचन्दनं, स्त्री, (शम्भरनामकं चन्दनम् ।) चन्दनविशेषः । तत्पर्यायः । कैरातम् २ वृहल-गन्धम् ३ वल्यम् ४ गन्धकाष्ठम् ५ कैरातकम् ६ शैलगन्धम् ७ । अख्य गुणाः । श्रौतजलम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । श्लेष्मानिलश्रमपित्त-विस्फोटपामादिकुष्ठघातापविमोहनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शम्भरसूदनः, पुं, (शम्भरं सूदयतीति । सूद + ल्युः ।) कामदेवः । इति हज्जायुधः ॥

शम्भरारिः, पुं, (शम्भरस्थारिः ।) कामदेवः । इत्यमरः ॥

शम्भरी, स्त्री, आखुपर्णी । इति मेदिनी । माया । इति शब्दरत्नावली ॥

शम्भलः, पुं, स्त्री, कूलम् । पाथेयम् । मत्सरः । इति मेदिनी ॥

शम्भलकृतं, त्रि, (शम्भ + कृतो द्वितीयद्वितीयशम्भ-वीजात् कथो ।) ५।४।५८ इति ङाच् । द्विवार-कृष्टत्वम् । तत्पर्यायः । द्विगुणाकृतम् २ द्वितीया-कृतम् ३ द्विद्वयम् ४ द्विद्वीत्यम् ५ । इत्यमरः ॥

शम्भुः, पुं, शम्भुकः । यथा,—
“शम्भुकः शम्भुको ज्ञेयः पूर्वः कान्तस्तु सर्वदा ।
ककारेण विना शेषो दृश्यते मन्यविस्तरे ॥”
इति हज्जुचन्द्रः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

शम्भुकः, पुं, (शम्भु + स्वार्थे कन् ।) शम्भुकः । यथा,
“शम्भुकः शम्भुको ज्ञेयः पूर्वः कान्तस्तु सर्वदा ।
ककारेण विना शेषो दृश्यते मन्यविस्तरे ॥”
इति हज्जुचन्द्रः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

शम्भुकः, पुं, शम्भुकः । इति शब्दरत्नावली ॥

शम्भुकः, पुं, स्त्री, (शम्भु + “उलूकादयश्चेति” उभा० ४ । ४१ । इति उकः युगागमश्च निपात्यते ।) जलजन्तुविशेषः । शास्त्रक इति भाषा । तत्-पर्यायः । जलशुक्तिः २ । इत्यमरः ॥ शम्भुका ३ शम्भुकः ४ शम्भुकाः ५ शम्भुकः ६ शम्भुः ७ शम्भुकाः ८ । इति शब्दरत्नावली । जल-द्विभः ९ दुश्चरः १० पङ्कमच्छुकः ११ । इति हारावली ॥ पुं, गजकुम्भान्नभागः । षोडशः । शूद्रतापसः । (यथा, उत्तरचरिते । २ ।
“इत्ताभये त्वयि यमादपि दृष्टधारे
सङ्गीवितः शिशुरर्थं मम चैयन्द्विः ।
शम्भुक एव शिरसा चरन्ती नतस्ते
सत्सङ्गानि निधनान्यपि तारयन्ति ॥”
इति मेदिनी ॥ दैवविशेषः । शम्भुकः । इति हेमचन्द्रः सुद्रशम्भुकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शम्भुका, स्त्री, (शम्भुक + टाप् ।) जलशुक्तिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शम्भलः, पुं, श्रामविशेषः । अधुना सम्भल-मोरदा-वाद इति नाम्ना ख्यातः । तत्र षष्ठितीर्थानि सन्ति कल्की चाविर्भूय सहस्रं समाः स्थास्यति । यथा,—
“शम्भले वसतस्तस्य सहस्रं परिवत्सराः ।
अतीता भ्रातृपुत्रसञ्जातिसम्बन्धिभिः सह ॥
शम्भले शुशुभे श्रेणीसभापय कचत्वरैः ।

पताकाभ्रजचित्रादेवैरेकस्यामरावती ॥
यचास्ते षष्ठितीर्थानां सम्भवः शम्भलेभवत् ॥
श्वत्थो मोचः चित्तौ कल्केरकल्पस्य चयाश्रयः ॥
वनोपवनसन्तानानानाकुसुमसङ्कुलेः ।
श्रीभितं शम्भलयामं मन्थे मोचोपमं सुवि ॥
महौमान्वास्य भगवान् निलजम्भकतोदमः ।
शम्भलयामविपरिभाविषे प्रप्राणकः ॥
सुमत्वां विष्णुयशसा गर्भमाधत्त वैष्णवम् ।
दादृशां शुक्लपचस्य माधवे माचि माधवः ॥
जातो दृष्टशतुः पुत्रं पितरौ हृष्टमानसौ ।
धात्रीमाता महावष्टी नाड्डीच्छेत्री तदात्मिका ॥
गङ्गोदकक्षेदमोक्षा चावित्री मार्जनीशला ।
तस्य विष्णोरननस्य भ्रातृकादात् पयःसुधाम् ॥
सुमतिस्तं सुतं लब्ध्वा विष्णुं जिष्णुं जगत्प्रभुम् ।
पूर्वकामा विप्रसुखानाङ्गुयादात् गर्वां शतम् ॥
तं बालकं नराकारं विष्णुं मत्वा सुवीश्वराः ।
कल्किं कल्पविनाशार्थमाविर्भूतं विदुर्मुधाः ।
नामाकुर्वन्स्ततस्तस्य कल्किरिद्यभिविश्रुतम् ॥”
इति कल्किपुराणे १ अध्यायः ॥

शम्भुली, स्त्री, (शम्भ + कल्याणशुक्तं नायकादिकं जाति यस्मात्तीति । ला + कः । गौरादित्वात् ङीष् ।) कुड्नी । इत्यमरः ॥

शम्भुः, पुं, (शं मङ्गलं भवत्वस्मादिति । शम् + “मितद्गादिभ्य उपसंख्यानम् ॥” ३ । २ । १८० । इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा ङुः ।) शिवः । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ४ । ७ । ५७ ।
“एतद्भगवतः शम्भोः कर्मदशाध्वरदृष्टः ।
श्रुतं भागवतात् शिष्यादुहवाक्से दृष्टस्यते ॥”
एकादशरुद्राणामन्यतमः । यथा, विष्णुपुराणे । १ । ५ । १२३—१२४ ।
“हरश्च नरुरूपश्च त्र्यम्बकश्चापराजतः ।
दृषाकपिश्च शम्भुश्च कपर्दी रैवतस्तथा ॥
रुद्रगयाधश्च शम्भश्च कपाजी च महासुने ।
एकादशैते प्रथिता रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ॥)
ब्रह्मा । (यथा, महाभारते । १ । ६४ । ४५ ।
“तासुवाच महाराज भूमिं भूमिपतिः प्रभुः ।
प्रभवः सर्वभूतानामीशः शम्भुः प्रजापतिः ॥”
बृहः । इति मेदिनी । विष्णुः । इति हज्जायुधः ॥ (यथा, महाभारते । १२ । ४३ । ७ ।
“त्रिचक्षुः शम्भुरेकत्वं विभुर्दामोदरोऽपि च ॥”
सिंहः । इति शब्दरत्नावली । श्वेताकेः । इति चन्द्रिका । (अग्निः । यथा, महाभारते । ३ । २२० । ५ ।
“शम्भुमग्निमथ प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः ।
आवसथं हिजाः प्राहुर्दोषमग्निं महाप्रभम् ॥”
सुखस्य भाववितरि, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ४६ । १३ ।
“मनुष्यच्छम्भू आगतम् ॥”
“हे शम्भु सुखस्य भाववितरौ ॥” इति तद्गाथे सायणः ।)

शम्भुतनयः, पुं, (शम्भोक्तनयः ।) कार्तिकेयः । इति शब्दरत्नावली । गणेशश्च ॥

शम्भुनन्दनः, पुं, (शम्भोर्नन्दनः ।) गणेशः । इति शब्दरत्नावली । कार्तिकेयश्च ॥

शम्भुप्रिया, स्त्री, (शम्भोः प्रिया ।) आमलकी । इति शब्दचन्द्रिका । दुर्गा च ॥

शम्भुवल्लभं, स्त्री, (शम्भोर्वल्लभम् ।) श्वेतकमलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ शिवप्रिये, त्रि ॥

शम्भ्या, स्त्री, (शम्भ्यतेऽनयेति । शम्भ + यत् । टाप् ।) युगकोलकः । इत्यमरः । (यथा, ऋग्वेदे । ३ । ३३ । १३ ।
“उद ऊर्ध्विः शम्भ्याः हन्तापो योक्तासि सुचत ॥”
दक्षिणहस्तयज्ञोत्तलविशेषः । इति सङ्गीत-शास्त्रम् । (दक्षयष्टिः । इति मेघातिथिः । यथा, मनुः । ८ । २३७ ।
“शम्भ्यापाताख्यो वापि त्रिगुणो नगरश्च तु ॥”
शम्भ्याक्षेपः, पुं, (शम्भ्यायाः क्षेपो यच्च ।) अमित-चिन्तयष्टिप्रोत्पावद्भूप्रदेशः । यथा,—
“आमयित्वा बहुगुणं यष्टिः क्षिप्रा समाभुयान् ।
सुवः प्रदेशं यावन्तं शम्भ्याक्षेपः स उच्यते ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे विविंशचरितं नामा-ध्यायः । (यज्ञविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । ६० । ५ ।
“पुण्यश्चाख्यायते दिवं शिवमग्निशिरोऽनघ ।
सहदेवोऽयजत् यच्च शम्भ्याक्षेपेण भारत ॥”
“वलवता क्षिप्रा शम्भ्या लघुद्विषेषो यावद्दूरं पतेत् तावान् यज्ञमक्षेपो यस्मिन् यज्ञे न शम्भ्या-क्षेपस्तेन ॥” इति तद्गीकायां नीलकण्ठः ।)

शयः, पुं, (श्येते सर्वमस्मिन्निति प्रायो वस्तुनः करा-धोनत्वात् । शी + युञ्जीति चः ।) हस्तः । इत्य-मरः ॥ शय्या । सर्पः । इति मेदिनी । निद्रा । पयः । इति विश्वः ॥

शयकः, त्रि, (श्येते इति । शी + क्त्वात् । इत्यु-ज्ज्वलः । १ । १२८ ।) निद्राशीलः । इत्युणा-दिकोषः ॥ (पुं, विषयः । देशः । इत्युणादि-टीका । १ । १२८ ।)

शयतः, पुं, निद्राशुः । इति संक्षिप्तशारीरकादि-वृत्तिः ॥

शयथः, पुं, (श्येते इति । शी + क्त्वात् । इत्यु-ज्ज्वलः । १ । १२८ ।) निद्राशीलः । इत्युणा-दिकोषः ॥ (पुं, विषयः । देशः । इत्युणादि-टीका । १ । १२८ ।)

शयनं, स्त्री, (शी + क्युट् ।) निद्रा । शय्या । इत्यमरः । (यथा, महाभारते । १ । १४५ । १४ ।
“आसनानि च दिशानि वानानि शयनानि च ।
विधातयानि पाङ्कनां यथा तुल्येते वै पिता ॥”
मेथुनम् । इति मेदिनी ॥ अथ सर्वदेवशयन-कालः ।